

ලැගුම්හල් සිද්ධිය හා ජනවාර්ගික ශුද්ධ කිරීම

පසුගිය සතිගේ කොළඹ ලැගුම්හල්වල නැවතී සිටි දෙමළ ජනවාර්ගයට අයත් තුන්සියක් පමණ ප්‍රමාණයක් වඩුනිකාවට හා වෙනත් ප්‍රදේශවලට බස් රියවලින් ගෙනයෑමෙන් ආණ්ඩුවට ප්‍රශ්න රාශියකට මුහුණ පෑමට සිදුවිය. ඒ ආණ්ඩුව අතින් කෙරුණු වරදක් විය. එහි දී අගමැති රත්නසිරි වික්‍රමනායක මහතා ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් වරද පිළිගෙන කණගාටුව ප්‍රකාශ කළා පමණක් නොව ආණ්ඩුව ඒ පිරිස් ආපසු ගෙන ඒමට ද කටයුතු කෙළේ ය. ඒ අතර මෙරට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය එසේ පුද්ගලයන් ඉවත්කිරීමට විරුද්ධව ආණ්ඩුවට එරෙහිව නීත්සානුකූලව ද දුන්නේ ය.

කොළඹ කොට්ඨාසයේ ඉන්නා බවත් ඔවුන් තැන තැන බෝම්බ පුපුරුවන බවත් වැඩිපුර පිටරට සිටින රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා වුව ද දන්නා කරුණු යැයි සිතමි. ඒ කොට්ඨාසයේ දෙනකු වික්‍රමසිංහ මහතා අත්සන්කළ ඊනියා සටන් ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක වූ කාලයේ දී කොළඹට පැමිණි අය බව රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා පමණක් නොව සර්ව පාක්ෂික කමිටුවේ හා එහි නියෝජිත කමිටුවේ එ ජා පක්ෂය නියෝජනය කරන වොක්සි මහතා ද දන්නා කරුණකි. කොළඹ ජීවත්වන කොට්ඨාස අධිකාරීවරුන්ට නොගත යුතු යැයි කියන්නේ කොට්ඨාසයේ ඔවුන්ගේ මිතුරෝ හෝ වෙති.

ලැගුම්හල්වල ජීවත්වන්නවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනා කොට්ඨාසයේ සිටිය හැකි නො වෙයි. එහෙත් ඔවුන් අතර කොට්ඨාසයේ සිටිනු නො අනුමාන ය. එසේ වුවත් කොට්ඨාසයේ වැඩිපුර ම ඇත්තේ තරු හෝටල්වල හා වැල්ලවත්තේ හා වෙනත් ප්‍රදේශවල පසුගිය සමයේ ඉදි කෙරුණු සුවිසල් ගොඩනැගිලිවල බව බොහෝ දෙනාගේ මතය වෙයි. ලැගුම්හල්වල ජීවත්වන්නවුන්ගෙන් ඇතැම් අයට තමන් එසේ සිටින්නේ කිනම් කරුණක් නිසාදැයි කිව නොහැකි වී ඇත. ආණ්ඩුව ආපසු යැවීමට පියවර ගෙන ඇත්තේ එවැනි පිරිස් ය.

මේ සිද්ධියෙන් පසුව මෙරට රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට හා ඇතැම් මාක්ස්වාදී පක්ෂවලට නැවතත් ලිපිටත් වරටවුමට ඒමට හැකිවිය. අඩන්නට සිටි අයට ඇඟිල්ලෙන් ඇතිමක් වැනි දෙයක් සිදුවීමෙන් මේ පිරිස්වලට තමන්ට ලැබෙන මුදල් වෙනුවෙන් යම් කාර්යයක් කිරීමේ භාග්‍යය උදාවිය. මේ අයට අද පැවැත්මක් ඇත්තේ ප්‍රකාශකරණට පින්සිදුවන්නට ය. කොට්ඨාසයේ වූ දිනක මොවුන් උන්නාද මළාද යැයි දන්නා අයකු සොයාගැනීම අපහසු වනු ඇත.

කොළඹින් දෙමළ ජනයා තුන්සියයක්, වැඩිම වුවහොත් පන්සියයක් ඉවත්කිරීම ජනවාර්ගික ශුද්ධකිරීමක් ලෙස හැඳින්වීමට කොට්ඨාසයේ බටහිර පුවත්පත් ඇතුළු ජනමාධ්‍ය, මෙරට පත්තර කඩමාළු හා වෙනත් මාධ්‍යකඩමාළු, ඇතැම් එ ජා ප මන්ත්‍රීවරු හා කොට්ඨාසයේ නිතවත්තු ඉදිරියට පැමිණියහ. කොළඹ නාගරික සභා සීමාවෙහි එක්ලක්ෂ විසිපන්දහකට අධික දෙමළ ජනයා ජීවත්වෙති. ඔවුන්ගෙන් තුන්සියයක් ඉවත්කිරීම ජනවාර්ගික ශුද්ධකිරීමක් ලෙස හඳුන්වන්නේ නම් බටහිර රටවල සියවස් ගණනාවක් තිස්සේ සිදුවන ක්‍රියා හැඳින්වීමට වචනයක් නැතිවනු ඇත. එහෙත් බටහිර ඉංග්‍රීසි ජනමාධ්‍යවලට ද එවැනි කරුණු වැදගත් නො වී ය. ඉංග්‍රීසි බස ගනිනා වෘත්තීයයෙහි යොදවමින් කතුවරු දෙමළ ජනයා තුන්සියයක් ඉවත්කිරීම ජනවාර්ගික ශුද්ධ කිරීමක් ලෙස හැඳින්වූහ.

ඒ අතර දෙමළ ජනයාගේ ඊනියා මානව අයිතිවාසිකම් ගැන ද කතාකිරීමට බටහිරයෝ හා මෙරට ඔවුන්ගේ ගැත්තෝ පෙරට පැමිණියහ. මේ අයගෙන් ඉතා වැඩි පිරිසකට අසුවේ දැකගත් අග හා අනුවේ දැකගත් මුල ජ වී පෙරමුණේ සාමාජිකයන්ට හා පොදුවේ සිංහල තරුණ තරුණියන්ට මානව අයිතිවාසිකම් තිබූ බව අමතක විය. එදා හමුදාවෙන් හා පොලීසියෙන් අත් අඩංගුවට ගැනුණේ ජ වී පෙ සාමාජිකයන් පමණක් නො වේ. අභියෝග සිංහල තරුණ තරුණියෝ ද එසේ අත් අඩංගුවට ගැනිණි. එහෙත් කවුරුත් දන්නා කරුණක් නම් මෙරට ඊනියා මානව අයිතිවාසිකම් ඇත්තේ ඊනියා සුළු ජනවාර්ගිකයන්ට පමණක් බව ය.

එකල ඇතැම් මාක්ස්වාදීහු ජ වී පෙරමුණට විරුද්ධව ධනපති එ ජා පක්ෂ ආණ්ඩුවෙන් අවි ලබාගත්හ. ඔවුන් අතර එවකට නව සමසමාජ පක්ෂ නායකයන් වූ වික්‍රමබාහු කරුණාරත්න, වාසුදේව නානායකකාර හා සිරිතුංග ජයසූරිය යන මහත්වරු ද වූහ. එදා එ ජා පක්ෂය අද ආණ්ඩුව මානව හිමිකම්වලට කරන ගෞරවයෙන් සියයන් එකක් හෝ කෙළේ නම් ඔවුන්ට කිසි දිනෙක ජ වී පෙරමුණ පරාජය කිරීමට නොහැකි වනු ඇත. එදා සිංහලයන්ගේ මානව

අයිතිවාසිකම් ගැන කතාකිරීමට බිරිතානි පුවත්පත් ඉදිරිපත් නො වීය. අප ඇතැම් අවස්ථාවල පෙන්වා දී ඇත්තේ බටහිර සම්මත වී මානව අයිතිවාසිකම් යනු බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයේ යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතියේ මානව අයිතිවාසිකම් මිස ඊනියා වාස්තවික අයිතිවාසිකම් නොවන බව ය.

කොළඹ ලැගුම්හල්වලින් දෙමළ ජනයා ඉවත්කිරීමට විරුද්ධව මෙරට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීන්දුවක් දුන්නේ ය. ඒ තීන්දුව දුන්නේ සිංහල චිතිශ්වයකරුවන් යැයි කීමට ඉහත කී මානව අයිතිවාසිකම් රකින්නන්ගේ දිව නො නැමෙයි. යම් අයුරකින් ඒ විනිසුරුවන් ආණ්ඩුවට පසුව තීන්දුවක් දුනි නම් කුමක් සිදුවීමට තිබිණි ද? සිංහල ආණ්ඩුවේ දෙමළ විරෝධී ක්‍රියා සිංහල ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයක් විසින් අනුමත කරනු ලැබීම පිළිබඳ ව නැවතත් ලිපිපත් වටරවුමට යැමේ භාග්‍යය ඊනියා මානව හිතවාදීන්ට උදාවීමට හිසමිත ව තිබුණි.

ආණ්ඩුව අතින් සිදු වූ වරදට අගමැතිතුමා කණගාටුව පළ කර ඇත. ඒ ජා පසනය ඒ පසයේ ආණ්ඩුව විසින් කරන ලද ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් මේ වන තුරු ද කණගාටුවක් හෝ ප්‍රකාශ කර නැත. ඒ ගැන බිරිතානිය ද කිසිවක් කියා නැත. එහෙත් අද බිරිතානිය නැවත වරක් එහි උප ඇමතිවරයකු ලවා කියවන්නේ ආණ්ඩුව කොටි සංවිධානයට එරෙහිව කරන මෙහෙයුම් නවතා වහාම සාකච්ඡා කළ යුතු බව ය. හොවල්ස් නමැති මේ උප ඇමතිවරයා මෙන් ම ඒ ජා පසනය ද ඊනියා මාක්ස්වාදීහු ද රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල සේවකයෝ ද කොටි ද ආදී පිරිස් සිංහල විරෝධී වෙති. ඔවුහු සියල්ලෝ ම බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයේ මානව අයිතිවාසිකම් රකිති. මේ උප ඇමතිවරයා ගැන සඳහන් කරමින් රාජ්‍ය ආරක්‍ෂක ලේකම් ගෝඨාභය රාජපක්‍ෂ මහතා පවසා ඇත්තේ ආණ්ඩුව බටහිරයන්ගේ පදයට නැවීමට සුදානම් නැති බව ය. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම පිළිබඳ අපේ ගෞරවය රාජපක්‍ෂ මහතාට හිමිවෙයි.

බටහිරයන් හා ඔවුන්ගේ ගැත්තන් කුමක් කීව ද ඊනියා සුළු ජනවර්ගවලට ලංකාවේ තරම් වෙනත් කිසිම රටක අයිතිවාසිකම් නැත. කොළඹ ජනවාර්ගික ශුද්ධකිරීම් ගැන කතාකරන්නෝ කොළඹ නගරාධිපතිවරයා මුස්ලිම් බව අමතක කරති. අද පමණක් නොව ඉහත දී ද මුස්ලිම් දෙමළ ජනවර්ගවලට අයත් කොළඹ නගරාධිපතිවරු සිටිය හ. වෙනත් නගරවල ද එවැනි උදාහරණ දැක්විය හැකි ය. සිංහල නොවන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් සිංහලයන් බහුතරය වූ ජන්ද කොට්ඨාශවලින් පත් වී ඇත්තේ වරක් දෙවරක් නො වෙයි.

ලංකාවේ රාජ්‍ය පාලනයට ඊනියා සුළු ජනවාර්ගිකයන් සහභාගි කරනොගන්නේ යැයි එදා සිට ම වෝදනා වෙයි. එහෙත් අද මෙරට අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ සිංහලයන් නොවන්නෝ කොතෙක් වෙන් ද ? මේ ඇතැම් සුළු ජනවාර්ගික පසුවල ඇමතිවරුන් යටතේ ඇති සංස්ථා හා වෙනත් ආයතනවල සභාපතිකම් දරන්නෝ ද ඒ ඒ ජනවර්ගවලට අයත්වුවෝ වෙති. අනෙක් සභාපතිවරුන්ට මෙන් ම ඔවුන්ට ද ආණ්ඩුවේ ගාන වාහන හා වෙනත් වරප්‍රසාද හිමිවෙයි. ඒ අදාළ ඇමතිවරු පිටරට සංචාරය කරන විට ඇතැම් අනුගාමිකයෝ ද ඒ සමග යති. ඔවුහු ඒ වරප්‍රසාද භුක්ති විඳින අතර ම මෙරට සුළු ජනවර්ගවලට ඇත්තේ දෙවැනි පංතියේ පුරවැසි අයිතිවාසිකම් පමණක් යැයි කැමැර ගැසීමට අමතක නො කරති. කිසිවකු ඒ වරප්‍රසාද සාමාන්‍ය දෙමළ මුස්ලිම් ජනතාවට නැතැයි කීමට ඉඩ ඇත. ඔවුන් අමතක කරන කරුණ නම් සාමාන්‍ය සිංහල ජනයාට ද ඒ වරප්‍රසාද අහිමි බව ය.

ලංකාවේ මුස්ලිම් කාන්තාවන්ට තම අනන්‍යතාව පෙන්වන ලෝඟුව වැනි ඇඳුම ඇඳීම තහනම් නොවුණ ද එංගලන්තය, ප්‍රංශය වැනි බටහිර ඇතැම් රටවල ඒ තහනම් වෙයි. එයට හේතුව මුස්ලිම් කාන්තාවන් එලෙස ඇඳීමෙන් ඉංගිරිසි සුදු පිරිමින්ට ඒ කතුන්ට නිසියාකාරව කන්දීමට ඇති මානව අයිතිය නැති වී යෑම ය. එංගලන්තයේ ඉහළම අධිකරණය වූ සාම් මන්ත්‍රණ සභා අධිකරණය එරට මුස්ලිම් කතුන්ට එරෙහිව තීන්දුවක් දී ඇත්තේ සුදු පිරිමින්ගේ අයිතිවාසිකම්වලට සවන් දීමෙන් පසුව ය. මේ අධිකරණ තීන්දු ගැන බිරිතානි ජනමාධ්‍ය සාමාන්‍යයෙන් නිහඬ ය. මෙරට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ලැගුම්හල්වලින් දෙමළ ජනයා ඉවත්කිරීමට එරෙහිව දුන් තීන්දුව ඇගයිය යුත්තේ බිරිතානි අධිකරණය සමග සංසන්දනය කිරීමෙනි. ඒ කෙසේ වෙතත් අද අපේ ප්‍රධාන කාර්යභාරය විය යුත්තේ හමුදා ක්‍රියාමාර්ගවලින් කොටි පැරදවීම ය. එහි දී ඊනියා මානව අයිතිවාසිකම්කරුවන්ට කිසිදු ඉඩක් දිය යුතු නො වේ.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා